

Az Emausz Piarista Iskolák és az Itaka–Escolapios Hálózat közleménye a mozambiki Minheuene-ben történt legutóbbi eseményekről

Megosztjuk veletek, nővéreinkkel és testvéreinkkel együtt mélységes fájdalmunkat és szomorúságunkat szeretett Minheuene elleni támadás és a kialakult helyzet miatt.

Április 30-án szereztünk tudomást mozambiki piarista testvéreinken keresztül egy súlyos támadásról, amely Minheuene misszióját érte, annak a régóta tartó konfliktusnak a keretében, amely évek óta sújtja a térséget.

Az első hírek nagy erőszakról és pusztításról szóltak, amelyeket sajnos ma reggelre meg is erősítettek: a minheuenei piarista misszió gyakorlatilag teljesen megsemmisült, felégették és feldúlták, beleértve a plébániatemplomot, az óvodát és a közösségi házat is. A falut is kifosztották, és több létesítménye elpusztult: az egészségügyi központ, a nemrég felújított általános iskola és számos családi otthon... Úgy tűnik, a lakosság nagy része el tudott menekülni, főként a környező erdőkbe rejtőzve, de valószínűleg vannak halottak és eltűntek is (jelenleg erről vannak értesülések, amelyek még megerősítésre várnak).

Nincsenek szavaink, és nem tudjuk, hogyan írjunk nektek. Egyetlen első gondolatunk az, hogy mély szolidaritással és szeretettel kapcsolódjunk azokhoz, akik a legtöbbet szenvedtek: Minheuene népéhez, minden családhoz, közülük sokakhoz, akiket jól ismerünk és szeretünk.

És természetesen a mi piarista közösségünkhöz is. Andréhoz és Marchoz, akik mindig jelen voltak és értékes szerepet töltöttek be a falu életében, s akik ma összetörtek a fájdalomtól, valamint Rauchhoz és minden piaristához, akik megfordultak ezen a misszión: Judicaelhez, Innocenthez, Dialomaóhoz és Jean de Dieu-hoz, az első piarista plébánoshoz. Nincsenek szavaink, de érzéseinkkel csatlakozunk a tietekhez.

És gondolunk legfiatalabb piaristáink családjaira is, akik a faluban élnek, s amely szintén romba dőlt. Gondolatainkban és imáinkban velük vagyunk.

Most jobban, mint valaha, hálát adunk azért a munkáért és életért, amelyet a piarista történelem Minheuene népének adott. Annyi arcra és helyzetre emlékezünk, annyi életre és erőfeszítésre... Biztosak vagyunk abban, hogy közel tíz évvel ezelőtti érkezésünk és az ott ajándékba adott élet megmarad, mint elvetett mag...

Abban az évben, amikor templomunk fennállásának 80. évfordulóját ünnepli, és emlékezünk az első misszionáriusokra, akik felépítették azt, hozzáadjuk a ti neveiteket is ahhoz a sok jó emberhez, akik növekedését szolgálták: a plébániai tanács és a környék idősei, minden asszony és hitoktató, az óvoda nevelői, a szakács édesanyák, a központ munkatársai, a gyermekek... Egy hosszú névsor, amelyet nem tudunk mind leírni, de reméljük, hamarosan hírt kapunk mindnyájukról. Ők adják erőnket, és miattuk szeretnénk megőrizni a bennünket éltető reményt.

És még mindig húsvét van. Nehéz ezt kimondani ilyen helyzetben. Vagy inkább: most nyeri el legmélyebb értelmét. Húsvét, amely arra hív, hogy tovább hordozzuk a kereszteket. Hogy azok oldalán álljunk, akik ezt az örületet szenvedik. Hogy ne engedjük a kísértésnek, és ne veszítsük el hitünket az élet melletti elköteleződésben, amelyre Isten hív bennünket.

Annyi evangéliumi szó jut eszünkbe: Jézus szenvedése, az első asszonyok a keresztnél, a várakozás, a feltámadás tanúságtételei... Jób és Kalazanci Szent József történetei művük pusztulása előtt...

És tudjuk, hogy nem vagyunk egyedül. Piarista testvéreink az első pillanattól kapcsolatban álltak Antonio Juliasse püspökkel, egyházmegyénk vezetőjével. Ma magunk is beszéltünk vele. És sok misszionáriussal is, akik korábban már szenvedtek Cabo Delgado tartományban. Köztük kavinista testvéreinkkel is...

A történetek láttán az Emausz Piarista Iskolák és az Itaka–Escolapios Hálózat csak hatalmas szomorúságát, az elszennvedett igazságtalanság miatti haragját és mély aggodalmát tudja kifejezni a hely jelenéért és jövőjéért: Minheuene szeretett népéért és a környező települések lakóiért, akik oly sokat szenvedtek a szegénység, a háború és az erőszak miatt, és akiknek szenvedése mintha nem akarna véget érni.

Ugyanakkor a bennünket összekötő testvéri érzésből kiindulva megerősítjük elkötelezettségünket, hogy minden lehetséges módon támogatást nyújtunk Emausból és az Itaka–Escolapios részéről. Biztosak vagyunk abban, hogy az egész piarista rend támogatása és ereje velünk van, ahogyan ezt már most is kifejezésre juttatják. Még korai tudni, mik lesznek a következő lépések, de már jeleztük: minden segítségünkre és szolidaritásunkra számíthatnak abban, amit ezután tenni kell.

Ma jobban, mint valaha, Istenhez imádkozunk Minheuene és egész Mozambik asszonyaiért, férfiaiért, fiataljaiért, lányaiért és fiaiért, valamint ott élő piarista testvéreinkért, hogy enyhülést és vigaszt adjon nekik a fájdalomban és gyötrelemben, amelyet most átélnek. És reménnyel imádkozunk azért is, hogy a béke és igazságosság jövője végre utat találjon egy olyan országban és nép között, amely már oly sok éve szenved. Bárcsak továbbra is eszközei lehetnének ennek a jövőnek a felépítésében piarista jelenlétünk és küldetésünk által, Isten segítségével.

Meghívunk mindenkit, aki részt vesz az Emausz Piarista Iskolák, a szerzetesek és világiak, valamint az Itaka–Escolapios közösségének életében, hogy imádkozzon Minheuene-ért és Mozambikért.

Ma arra kaptunk meghívást, hogy még mélyebben szeressük egymást. Köszönjük telefonhívásaitokat és üzeneteiteket, imáitokat, minden ötletet és javaslatotokat. Továbbra is együtt vagyunk. Nagy ölelés mindnyájatoknak.

Emausz – Mozambik, 2026. május 1.